

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: **A.**, bytom **B.**, proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, pracovisko Banská Bystrica**, Zvolenská cesta 27, Banská Bystrica o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2007/2042-VR, A/2007/00229** zo dňa 12. decembra 2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/95/2008-22 zo dňa 15. októbra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/95/2008-22 zo dňa 15. októbra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2007/2042-VR, A/2007/00229 zo dňa 12. decembra 2007, ktorým žalovaný podľa § 59 ods.2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, č.k.: 2007/00005/010 zo dňa 3. októbra 2007, ktorým bolo rozhodnuté, že sa žalobca nepovažuje za občana v hmotnej núdzi a nepriznala sa mu dávka a príspevok v hmotnej núdzi podľa § 2, § 8 a § 23 písm. a) bod 1 zákona č. 599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného ako aj Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Banskej Štiavnici z 3. októbra 2007, ktoré bolo vydané na základe šetrenia podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a zistenia, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. X. a X. v katastrálnom území B. a je vlastníkom rozostavaného domu a rekreačnej chaty v tom istom katastrálnom území a že býva na ul. P. a byt na D. ul., ktorého je vlastníkom, užíva pán H. a počas konania o priznanie dávky v hmotnej núdzi vykonával výkopové práce pre B., s.r.o. v B., na základe živnostenského listu a neskôr požiadal o vyradenie z evidencie uchádzačov o zamestnanie, a teda je osobou, ktorá si môže prenájmom vlastného majetku zabezpečiť základné životné potreby. Krajský súd preto žalobu voči preskúmanému rozhodnutiu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, pričom odvolacie dôvody neuviedol.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, a to z dôvodu, že k odvolaniu žalobcu nebude opakovať dôvody uvedené vo vyjadrení k žalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Súd prvého stupňa postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo rozhodnuté, že sa žalobca nepovažuje za občana v hmotnej núdzi a nepriznala sa mu dávka a príspevok v hmotnej núdzi podľa § 2, § 8 a § 23 písm. a) bod 1 zákona č. 599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi.

Z obsahu spisov vyplýva, že si žalobca podal 25. marca 2007 na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Banskej Štiavnici žiadosť o poskytnutie pomoci v hmotnej núdzi. V žiadosti neuviedol všetky relevantné údaje, a preto bola jeho zástupkyňa, pani S. vyzvaná na doplnenie žiadosti, ktorú doplnila dňa 11. apríla 2007, a šetrením bolo zistené, že žalobca je spoluvlastníkom nehnuteľnosti, ktoré užíva sám alebo iné osoby, a že dňom 2. augusta 2008 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie a že trvalý pobyt v V. na ul. P. a byt – garsónka na D. ul., ktorého je spoluvlastníkom, užíva p. H. Na základe toho potom prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 3. októbra 2007 nepriznal dávku pomoci v hmotnej núdzi, lebo žalobca sa nepovažuje za osobu v hmotnej núdzi a nespĺňala nárok na pomoc v hmotnej núdzi z dôvodu, že má vlastný majetok, ktorým si vie zabezpečiť základné životné potreby. Žalovaný svojím

rozhodnutím 12. decembra 2007 odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil z rovnakých skutkových aj právnych dôvodov.

Dostatočne bolo preukázané, a to aj vykonaným šetrením, že žalobca nie je osobou v hmotnej núdzi a má vlastný majetok, ktorým si vie zabezpečiť základné životné potreby.

Odvolací súd považuje za dostatočne preukázanú skutočnosť, že žalobca býva na adrese P. a garsónku na D. ul. V. využíva pán H., ako aj skutočnosť, že v čase vydania rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Skutočnosť, že žalobca má majetok, ktorého prenájmom si vie zabezpečiť svoje základné životné potreby, a ktorá bola rozhodujúca pre nepriznanie pomoci v hmotnej núdzi ako rozhodujúcej skutočnosti, bola v konaní riadne preukázaná.

Na základe uvedených skutočností žalovaný nepochybil, keď nepovažoval za splnené podmienky pre vznik nároku na dávku v hmotnej núdzi v zmysle § 2 a § 8 ods. 2 zákona č. 599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu, ako aj rozhodnutia krajského súdu, odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými právne významnými námietkami žalobcu.

Skutočnosti, ktorými by žalobca v odvolaní spochybnil vecnú správnosť rozhodnutia krajského súdu, v odvolacom konaní neboli zistené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková